मैत्रावरुणर्वसिष्ठः। १-३ सूर्यः, ४-६ मित्रावरुणौ। त्रिष्टुप्।

उत्सूर्यो बृहदर्चींष्यश्रेत्पुरु विश्वा जनिम मानुषाणाम्।
समो दिवा ददृशे रोचमानः क्रत्वा कृतः सुकृतः कर्तृभिर्भूत्॥ ७.०६२.०१

सूर्यः- सविता। बृहत्- अत्यधिकम्। पुरु- बहूनि। अर्चींषि- तेजांसि। मानुषाणां विश्वा जनिम- सर्वमनुष्यजातिं प्रति। अश्रेत्- आश्रयति। दिवा- दिवसे। रोचमानः- सुप्रकाशः। समः। ददृशे- दृश्यते। क्रत्वा- शोभनप्रज्ञावान्। कृतः। कर्तृभिः- उपासकैः। सुकृतः- सुष्ठु कृतः। भूत्- अभूत्। अयं भावः। सूर्य आत्मा आध्यात्मिके। पूर्वमेवाविदुषामप्यात्मा परिचितः। किन्तु कृतेनोपासनेन सुष्ठु यथार्थतया ज्ञातो भवति। आधिभौतिके तु पूर्वमेवोदितः सूर्यः सन्ध्यावन्दनमन्त्रबलेनाग्निहोत्रबलेन वा आवरणानि रक्षांसि निघ्नन् स्वरश्मिं भूमौ प्रजाहिताय यावदावश्यकं तावत् पातयति। ॥१॥

स सूर्य प्रति पुरो न उद्गा एभिः स्तोमेभिरेतशेभिरेवैः।
प्र नो मित्राय वरुणाय वोचोऽनागसो अर्यम्णे अग्नये च॥ ७.०६२.०२

सः- तादृशस्त्वम्। सूर्य। नः- अस्मान्। प्रति। पुरः- पुरतः प्रत्यक्षतः। एभिः- एतैः। स्तोमैः- मन्त्रैः। एवैः- गतिशीलैः। एतशेभिः- प्राणाश्वैः। उद्गाः- उद्गच्छ। मित्राय- स्नेहाधिदैवताय। वरुणाय- ऋताधिदैवताय। अर्यम्णे- औदार्याधिदैवताय। अग्नये- क्रत्वधिदैवताय। च। नः- अस्मान्। अनागसः- अपापान्। प्र- प्रकर्षेण। वोचः- ब्रूहि ॥२॥

वि नः सहस्रं शुरुधो रदन्त्वृतावानो वरुणो मित्रो अग्निः।
यच्छन्तु चन्द्रा उपमं नो अर्कमा नः कामं पूपुरन्तु स्तवानाः॥ ७.०६२.०३

ऋतवानः- प्रकृतिनियतिभूतसत्ययुक्ताः। वरुणो मित्रो अग्निः। शुरुधः- शोकरोधकाः। नः- अस्मभ्यम्। सहस्रम्- प्रभूतम्। वि- विशेषेण। रदन्तु- लिखन्तु यच्छन्तु। चन्द्राः- आह्लादकरा

देवाः। नः- अस्मभ्यम्। उपमम्- अन्तिकम्। अर्कं- अर्चनीयं देवं सूर्यम्। यच्छन्तु। स्तवानाः- स्तुताः। नः- अस्माकम्। कामम्- इच्छाम्। पूपुरन्तु- पूरयन्तु ॥३॥

द्यावाभूमी अदिते त्रासीथां नो ये वां जज्ञुः सुजनिमान ऋष्वे।
मा हेळे भूम वरुणस्य वायोर्मा मित्रस्य प्रियतमस्य नृणाम्॥ ७.०६२.०४

द्यावाभूमी- द्यावापृथिव्यौ। अदिते- अखण्डिते। ऋष्वे- महत्यौ। ये। सुजनिमानः- सुजाताः। वाम्- युवाम्। जज्ञुः- ज्ञातवन्तः। तान्। नः- अस्मान्। त्रासीथाम्- रक्षतम्। वरुणस्य। वायोः। नृणाम्- मनुष्याणाम्। प्रियतमस्य- अत्यन्तप्रियस्य। मित्रस्य। हेळे- क्रोधे। मा। भूम- भवेम ॥४॥

प्र बाहवा सिसृतं जीवसे न आ नो गव्यूतिमुक्षतं घृतेन।
आ नो जने श्रवयतं युवाना श्रुतं मे मित्रावरुणा हवेमा॥ ७.०६२.०५

नः- अस्माकम्। जीवसे- उज्जीवनाय। बाहवा- बाहू। प्र सिसृतम्- प्रसारयतम्। नः- अस्माकम्। गव्यूतिम्- चिद्रश्मिगणम्। घृतेन- सोमेन रसेन। उक्षतम्- सिञ्चतम्। युवाना- तरुणौ। नः- अस्माकम्। जने। आ श्रवयतम्- विद्यां श्रावयतम्। मित्रावरुणा- हे मित्रावरुणौ। इमा- इमानि। हवा- आह्वानानि। मे- मम। श्रुतम्- शृणुतम् ॥५॥

नू मित्रो वरुणो अर्यमा नस्त्मने तोकाय वरिवो दधन्तु।
सुगा नो विश्वा सुपथानि सन्तु यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः॥ ७.०६२.०६

नु- क्षिप्रम्। मित्रो वरुणो अर्यमा। नः- अस्माकम्। त्मने- आत्मने। तोकाय- सन्तत्यै च। वरिवः- श्रेष्ठानि। दधन्तु- यच्छन्तु। नः- अस्माकम्। विश्वा- सर्वे। सुपथानि- शोभनमार्गाः। सुगा- शोभनगम्याः। सन्तु- भवन्तु। यूयं पात स्वस्तिभिः सदा नः ॥६॥